

таласжма. Човѣкътъ билъ разуменъ и нерачѣше да повѣрва щото му приказвахъ селенитѣ, та за това илѣ отговори, че е невъзможно да остане отъ пѣтя си, ако ще би и да умре. И тѣй като неможахъ да го убѣдятъ съ никакъвъ начинъ, той замина по пѣтя си.

Щомъ наближи показаното мѣсто пощаринтътъ приготви си револвера. А когато са испречи онзи *таласжмъ* напръдѣ му, безъ да са плаши, той си часъ испразни револвера върху му и сполучи да го удари въ срѣдата; по-скоро той грѣмва и втори пѣтъ, а *таласжмътъ* падна прострянъ на земята, дѣто, слѣдъ едно дълбоко охкане, издѣхна! Пощаринтътъ, безъ да са спрѣ и да го види какво нѣщо е, замина си бѣжишкомъ въ пѣтя.

На утрѣнъта пощаринтътъ пристигна рано у другото село, дѣто обади че убилъ *таласжма*; но тѣ като неповѣрвахъ думитѣ му, затекли са нѣкои да видятъ и сами (защото денемъ са небояхъ). Кога стигнахъ на онова мѣсто, що да видятъ! натрупали са хора и нѣмало дѣ да хвърли нѣкой яйце. Първомъ на дошли онія селени, които бѣхъ казали на пощарина да незаминува оттамъ, а покрай тѣхъ са набрали и други, щото са напълнило татѣкъ съ народъ. Сичкитѣ глѣдатъ, слисани, простряното на земята чюдовище и никой не смѣе да доближи. Най-сѣтнѣ са намѣри единъ сърченъ, който го разбута и кога му смѣкна дългитѣ дрипели, то са показалъ цѣлъ цѣлокупенъ човѣкъ! Той билъ отъ ближнето село единъ разбойникъ и убійца, който денемъ ходилъ по гората да прави съкакви кражби и убійства, а за нощъ измислилъ да са прѣструва на *таласжмъ*; и тѣй бѣше погубилъ толкозъ пѣтници.

Тойзи хитъръ и най-лукавъ злосторникъ бѣше си направилъ дълги кукили, съ които са научилъ да крачи бържѣ и свободно; а бедрата нѣкакъ си обвилъ съ черно платно, що са глѣдало надуто и показвалъ са съ дълги и дебели крака; отзадѣ си пѣхналъ едно дъл-